KARİKATÜR

369
Y49

ŞARK CEPHESİNDE OYNANAN OYUNLAR:

Alman — Elimdeki bütün taşları sürdüm, bunları da kırarsa, benden dama!...

ESKİ ŞİİR MEDLÛLLERİ:

Gel kız, karşımda dursana, Saçından bir tel versene,
Nedir şu halim bilsene; Koklayayım gül yerine...

KARACAOĞLAN

LÂRAHATE FİDDÜNYA:

Şu dedelerimiz de hayli kanaatli insanlarmış ha! Yoksa yalın ayak, başı kabak ormanlarda gezmeyi, Yalnız meyva ve av hayvanları ile karın doyurmayı bilmem hoş bulanlardan mısınız?

Uzağa gitmiye ne hacet? Haminn nelerimizin gardropları şimdikilerin gardropuna nazaran adeden on defa hafif ve o zamanın israfı ise kuru ve sulu meyvalara münhasırdı.

Zaman ilerledikçe ihtiyaçlar listesi de genişliyor, dün lüks dediklerimiz dah. bu ihtiyaç listesi içine giriyor. Bunun için kazanmak ve kazanmak için de fazla çalışmak lâzım. Düne nazaran bugün fazla çalışmanın mühim bir sebebi de bu olsa gerek.

ANKARA MEKTUBU

İnsan, bazan olmıyacak şeyleri düşünür. Meselâ başını alıp dağların, ormanların bir köşesine çekilmek gibi..

Bunların hepsi dalga. İnsanların yaradılışında mücadelecilik var. Cephede değilse işinde, işinde değilse bakkalda, çakkalda, oralarda değilse evinde çatışmadan duramıyan insanın dağ başında sakin ve sakit oturacağını zanneder misiniz? Mücadelesiz dünya olur mu? Herkes:

— Harp bir bitse!..

Diyor. Bitti ne olacak? Bir müddet sonra yine olmasa bile hayat mücadeles. biter mi? İhtiyaçların bittiği gün o da biter. Ama ihtiyaçların bitmesi ise insanın ölmesi demektir.

Yalın ayak, başı kabak dağlara çıkan adamın da karnını doyurabilmesi için tabiatle ve hayvanlarla mücadele etmesi lâzımdır. Hulâsa Lârahate fiddünya.

★

HOŞ AMA..

Neyzen Tevfikin hayatını, şirlerini ve espirilerini ihtiva eden bir kitaptan bahsediyorlardı. Aka Gündüz dedi ki:

— Çatlak kamışla yaptığı neyden ilk çatlak sesleri çıkardığı vakit dinliyenlere ne oluyormuş biliyor musun İzzet Melih, Neyzen ne diyor?

İzzet Melih cevap verdi:

— Okudum; dinliyenlerin dişi kamaşıyormuş. Ama üstadım, ben de bir espiri yapayım mı? O kitabı okuyanların da küfürden burnunun direği kırılıyor.

★

BİNBİR GECE MASALLARI:

«Ulus» ta çalışıyorlardı. Kemal Zeki bağırdı:

— Üstat Ahmet Şükrü yine Amerika seyahatı yazısını göndermiş.

Sabahattin Sönmez cevap verdi:

— Elbet gönderecek, baksana ötekiler de hâlâ yazıyorlar. Ahmet Emin bile forma forma savurup duruyor.

Samih Tiryakioğlu da Sabahattinin tarafını tutarak söze karıştı:

— Elbet yazacaklar. Bak Hikmet Feriduna, beş senedir yazıyor, daha da eli yazsa bitiremez. Amerika bu. Gittikleri Antep, yedikleri pekmez diyemezsin ya!..

★

RESSAM MI, FALCI MI?

Ressam Şevket Dağ resim sergisinde «D» grubu kısmını gezivordu. Şöyle baktı baktı da dedi ki:

— Yahu sizin tablolar tıpkı kahve telvesine benziyor. Mânalarını yalnız siz anlıyabiliyorsunuz.

Grupçular atıldılar:

— Amma ettin üstat, o da ne demek?

— Ne demek olacak? Kah-

(Devamı 9 ncu sayfada)

— Kızılay fakirlere bedava sıcak yemek dağıtıyor, sen ne bekliyorsun?..

— İyi ki hatırlattın nine, apartımanımın kapıcısı pek acıkacak halde, söyleyim de gitsin alsın zavallı!..

No. 369 CİLT: 15 SENE: 8 FİYATI 10 KURUŞTUR 21 İKİNCİKANUN 1943

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400, üç aylığı 200 kuruştur.

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul: 103

MİLLET MECLİSİ KAPANDI, YENİ SEÇİM BAŞLIYOR:

Mebus — Eyvah... kapandı!..

Namzet — Oh... açıldı!..

— Hükûmet varlık vergisini vermek istemiyenleri bugünden itibaren yola götürüyormuş..
— Yola götürmüyor, yola getiriyor bayım!..

Çarşıda Bir Gezinti

DÜN çarşıda ufak bir gezinti yapmıya çıkmıştım. Dükkânlardan bir kısmının camekânlarında «yüzde on tenzilât ile satış» ilânları gözüme çarptı.

— Ne hikmettir dedim, her dil gibi türkçede de her kelimenin bir de zıddı vardır. Zenginliğe mukabil züğürtlük, gülmiye mukabil ağlamak, okşanmıya mukabil dayak yemek vesaire gibi. Fakat bu tenzilât kelimesinin zıddı diye bir kelime asla hatırıma gelmiyor. Meselâ kundura fiyatları evvelâ yüzde yüz, sonra yüzde iki yüz arttı. Hâlâ ayağımda taşımakta olduğum emektar iskarpinlerin eşlerine dükkân camekânlarında raslıyorum. Üzerlerinde «otuz yedi lira yetmiş yedi buçuk kuruş», «kırk bir lira on sekiz kuruş otuz para» gibi etiketler var. Demek ki, fiyatların artış nisbeti aşağı yukarı yüzde sekiz yüze çıkmıştır.

Esnafın yüzde on tezilâtı böyle allı kırmızılı yazılarla, Ramazan mahyaları biçiminde, mağaza camekânlarına asmalarına mukabil o zamlardan hiç bahsetmemeleri böyle bir kelimeden onların da haberi bulunmadığına delâlet eder. Maamafih, kelime düşünecek sıra değil. Hazır cepte üç beş lira varken şu dükkânlardan birine girmeli, çocuklara kundura değilse bile sağlamca bir çift çorap tedarik etmeli. Yüzde on tenzilât esnafın, ne de olsa karşılıksız bırakılmaması lâzım gelen, bir lûtfü ihsanıdır.

Girdiğim dükkân, seneleridenberi tanıdığım bir ihtiyar bezirgânın dükkânıdır. Bal alınacak bir çiçek olmadığımı bilmekle beraber beni güler yüzle karşıladı. Göz kırparak:

— Ucuzluk kokusi aldin ya.. yelirsin, dedi.

— İki yüz kuruşluk çorabı yüz seksene indirmek gibi bir insaniyetini haber alır da nasıl koşmam, dedim. Fakat sen bana şu işin sebebini anlatırsan daha memnun olurum... Bu fedakârlığına sebep ne. Varlık vergisi pek mi fazla geldi. Parasız mı kaldın?

Bezirgân güldü:

— Deyil, Allaha şükür.. dedi.

— O halde?

Dostum yine gözünü kırptı:

— İlâni okuyanlar: «veryi ağir yeldi. Ucuzluk var.. Firsati kaçirmayalim» diyorlar; paralari yoksa borç alıp aliş verişe yeliyorlar. Bir dükkâna yunde elli muşteri yerine iki yüz elli muşteri yelirse yüzde on tenzilât yapmaz mi?

* * *

Oradan çıktıktan sonra bir başka dosta uğradım. Fakat o neşesizdi, dükkânına tenzilât ilânı da asmamıştı. Sebebini sordum:

— Çuçuk misin? dedi, on bin lira virgi verdim. Bir de tinzilât mi yapayim.

Buna da ben göz kırptım:

— Yahu biribirimizi biliriz, dedim. Senin en aşağı üç yüz bin lira paran vardır.

Elini ağzıma kapıyarak:

— Yavaş yozunu seveyim, dedi, yirin kulayi var... Ne yezer bende okadar para... Ama oyle de olsa, on bin lira kolay mi?

— Canım otuz lirası olan insanın bir lirasını elinden alsalar keder eder mi? Nerede ise koskoca adam ağlayıp bağıracaksın..

Bezirgân gülümsedi:

— Sinin ağzinda utuz dişin var, dedi. Birini yerpetenle çikseler bayirmaz misin?

* * *

Daha aşağıda bir tuhafiyeci dükkânını seyir ederken iki kişi arasında bir konuşmıya kulak misafiri oldum.

Bunlardan biri dükkânın sahibiydi. On iki bin lira varlık vergisi verdiğini söyliyerek ötekine dert yanıyordu.

— İnsan daima kendinden daha fenasına bakarak teselli

bulmalı ve haline şükretmeli, dedi. Uzak değil, şu yemişçi işportasından elma alan ihtiyara bak, dedi. onun verdiği varlık vergisini bilsen külâhını havaya atarsın.

— Ne verdi?

— Ben diyeyim bir milyon, sen de on milyon...

Gayri ihtiyarî başımı çevirerek, bu sözleri söyliyen adamın gösterdiği tarafa baktım. Kısa boylu, aksakallı, fakir kıyafetli. bir ihtiyarcağızdı. Fırsattan istifade ederek bir parça dinlenmek için işportanın yanına çömelmişti.

Dükkâncı:

— Şaka ediyorsun galiba, dedi. O adam ne zengine benziyor, ne de tüccara...

— Hayır şaka etmiyorum. Hakikati söylüyorum. O adam bir eski memurdur. Yalnız kendi varlığının değil, hepimizin varlığının vergisi olarak İstiklâl muharebesine iki genç oğlunu kurban vermiştir.

KARİKATÜR

ÜÜRÜÜ!

Ali ile Veli dün akşam birlikte evlerine dönüyorlardı. Sokaklarının köşesine geldikleri zaman Mehmedin evinden şu sesleri duydular:

— Üüüüü... üüürüü... lüüüi... Ürüürüü..:

Ali Veliye;

— Şu Mehmedin yediği naneyi gördün mü? Çocuğunu sünnet etmiş, düğün yapıp kukla oynattırıyor da bizi çağırmadı,

Veli cevap verdi:

— Yok yahu, oğlanın günahını alma. Ne düğün vr, ne de kukla oyunu... Zavallı, Ankara radyosunun neşriyatını dinliyor.

— Karıcığım, namzetliğimi Bodrumdan koya ım mı?..
— Sakın ha, benim gibi bir salon kadınına Bodrum mebusunun karılığı yakışır mı?!..

Çamdeviren

ŞAPTAN ŞEKERDEN

Bir türlü düzelmiyor haberler,
Her gün yeni seyrler, seferler...
Şehr içre sıkıntılar, kederler,
Köylerde şıkır şıkır kemerler.

★

Âlem büyük inkılâp içinde,
Her aile bir azap içinde;
Şair dahi ıstırap içinde:
Dönmüş hezeyana şaheserler.

★

Ressamın elinde fırça mahzun,
Memurun elinde hame pürhûn;
Ammaki ticaret ehli memnun:
Kirkor, Salamon ve sair erler.

★

Gayboldu hayatın eski zevki,
Göster, hani Kel Hasanla Şevki?
Vardır bu gamın da belki fevki,
Şükretmeli hale derbederler.

★

Tatil edecek yakında meclis,
Âzayi kirama geldi bir his,
Kimler görünürse kalbe munis
Onlar yine kaydeder zaferler.

★

Ey Çamdeviren, düşünme engin,
Söz söyleme pürmealü rengin;
İlhamı geniş, hayali zengin
Şair diye vergi tarhederler!

ÇAMDEVİREN

Bu Harpte Milletleri

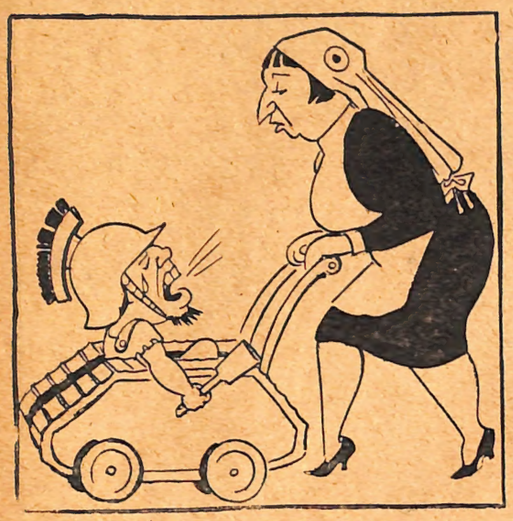

FRANSA [Harbin: Dadısı!

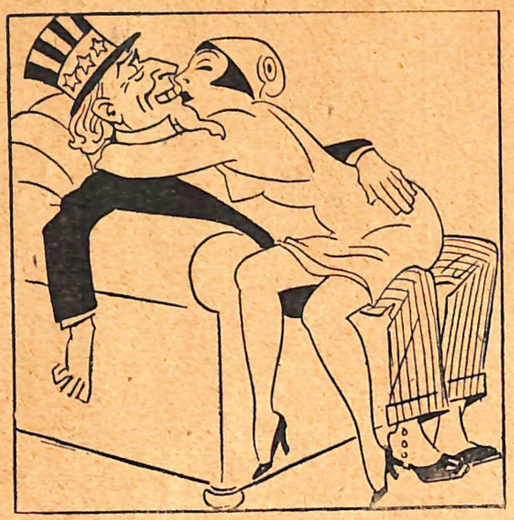

Amerikanın: Gözdesi!

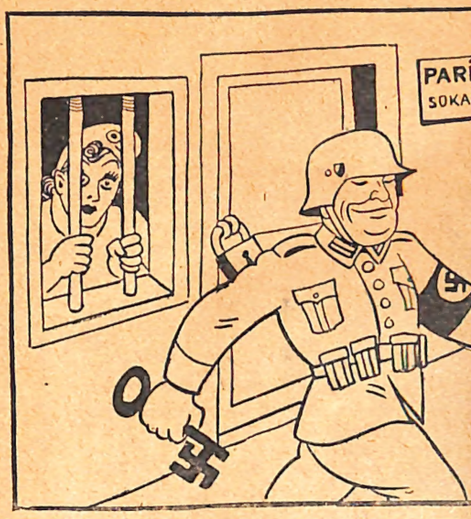

Almanyanın: Kapatması!

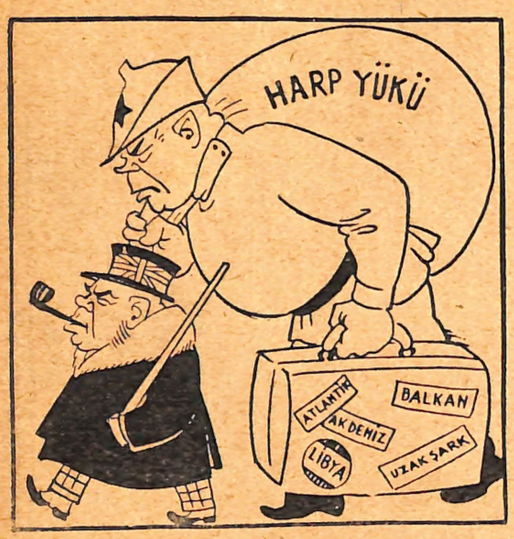

RUSYA[İngilizin: Yardımcısı!

Çinin: Akıl hocası!

Almanın: Hamamcısı!

NEREDEN ANLADIN?

— İstanbulda en ileri giden meslek hangisidir?

— Şoförlük.

— Nereden anladın?

— Belediye gelecek hafta taksi ücretlerine yüzde yüz zam yapıyormuş, halbuki şoförler bu zammı daha geçen seneden yaptılar!

★

— Şehirlerin serveti köylerde toplanıyormuş...

— Şehirlerin serveti köylerde kışlamıya gitti, merak etme, yazın yine şehirdedir!

— Nereden anladın?

— Servete konan köylü, nasıl olsa, yazı İstanbulda geçirmiye gelecek değil mi? Ellerinden alırız!

★

— Şirketlerin en faydalısı hangisidir?

— Memurin kooperatifi.

— Nereden anladın?

— İdare edenlere ne dağıtıyor bilmem amma, memurlara bol bol ümit veriyor!

★

— Dün bakkalı gördüm, bana tatlı tatlı güldü...

— Varlık vergisini vermiştir de ondan.

— Nereden anladın?

— Acısını senden çıkarmak için gülmüş olacak da!

ATALAR sözü gibi dillerde gezen eski beyitlerden bazısını okurken acaba siz de benim gibi düşünür müsünüz? Siz de benim gibi:

— Bunları yazan şairler, bugün hayatta olsalardı, yahut bugünkü hayatı o zaman düşünselerdi yine böyle mi yazarlardı?

Diye kendi kendinize sorar mısınız? Eğer böyle düşünür, böyle sorarsanız, mutlaka alacağınız cevap şudur:

— Elbette böyle yazmazlardı!

— Öyle ise nasıl yazarlardı?

Ben, yine kendi kendime, nasıl yazacaklarını tasarladım. Eski beyitler, mısralar üzerinde ufak tefek değişmelerle bazı nümuneler elde ettim. Siz de, boş zamanlarınızda, ayni beyhude zahmete girişebilirsiniz!

★

Nedim, bugünkü nakil vasıtalarını görseydi, kasidesin beyitini bu hale koyardı:

Altında mı, üstünde mid
zehü
Elhak, ne tramvaydır, ilâ
tür

★

Abdülhak Molla, günl reyağlarını tatmış olsaydı, derdi:

Ne ararsan bulunur yağ
dadan

★

Tevfik Fikret, cihan karşısında mısralarını bö dil ederdi:

Zu'mün topu var, kal'e
gülles
Hakkın da dritnotları, g
ları

★

Rolleri: 2

"Bu seri devam edecektir,,

İngilizin: Beslemesi!

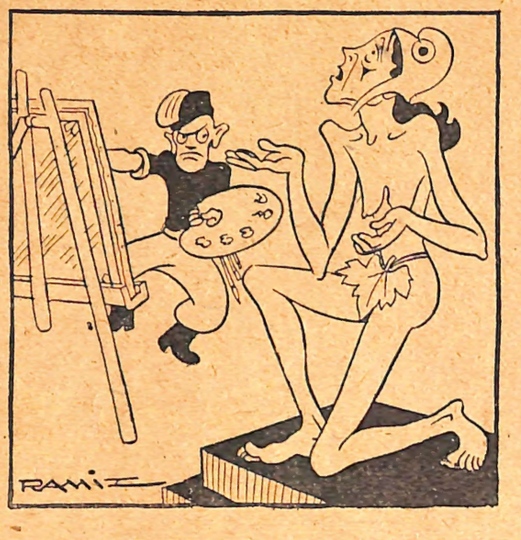

İtalyanın: Modeli!

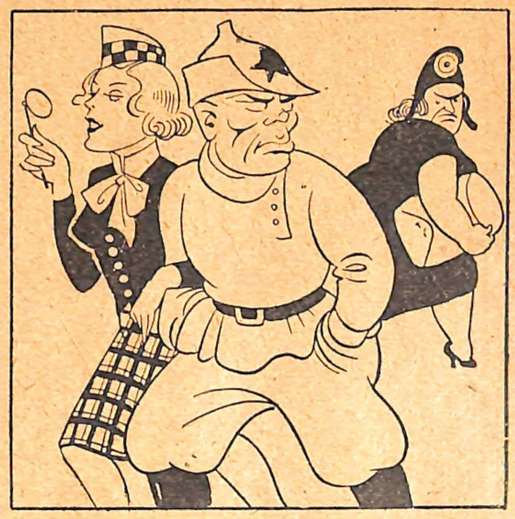

Rusun: Mütallâkası!

Dünyanın: Muammasi!

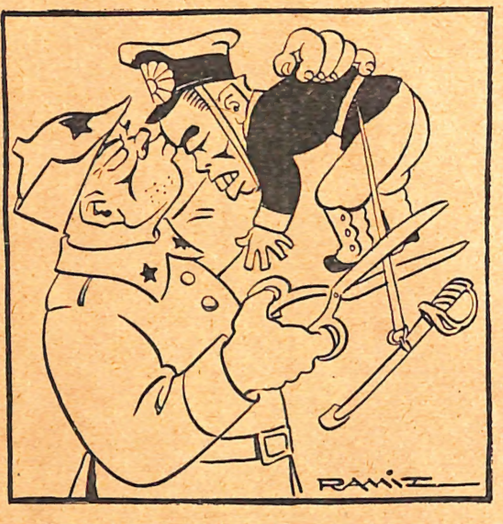

Japonyanın: Dostu!

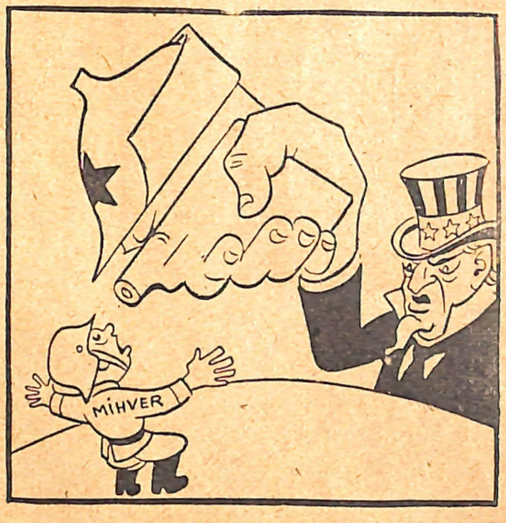

Amerikanın: Silâhı!

NASIL YAZARLARDI?

Fuzulî, hayata karşı, bu şe-ilde terennümsaz olurdu:

Aşçı bîpervâ, kasap bîrahm, bakkal bisükûn,
Dert çok, hemdert yok, masraf kavî, îrat zebûn!

★

Nesimî, şekerci dükkânının önünde kendinden geçerdi:

Gel, gel berû ki yağla pirincin kazası var,
Sensiz geçen zaman taamın kazası yoh!

★

Şinasi varlık vergisini duyunca külâhını havaya atardı:

Tepeden inmedir esnafa senin kanunun,
Getirir zalimi insafa senin kanunun!

★

Nailî, harp zenginı şoförlerin suratına bakmadan, yoluna devam ederdi:

Pahalı geldi, şoför, Nailiye altı lira,
Ayakla Çamlıcadan Üsküdaradek gideriz!

★

Namık Kemal, harp sonunda mağlûp düşecek büyük milletlerin ağzından, şu yolda bir beyit söylerdi:

Biz ol âlî-himem erbâb-ı ciddü içtihadız kim
Çıkardık bir aşiret bir cihangirane devletten!

★

Ziya Paşa da şiirlerinin pek az yerlerini değiştirmiye lüzum görürdü:

Onlar ki, verir lâf ile dünyaya direktif,
Her türlü teseyyüp bulunur kendilerinde!

İhvanı devairde himayet yeni çıktı!
En ummadığın keşfeder ahvali zamanı
Sen herkesi kör, âlemi sersem mi sanırsın?

Vurguncu da bir vurguna düçar olur âhir,
Elbette olur ev yıkanın hanesi viran!

★

Keçecizade İzzet Molla, meşhur beyitini değiştirmiye hiç de hacet görmezdi:

Meşhûrdur ki fısk ile olmaz cihan harap,
Eyler onu müdahene-i âliman harap!

İhtiyar erkek — Hey gidi hey... Gençlik nereye gidiyor?..
İhtiyar kadın — Senin gidemiyeceğin tarafa!..

HİKÂYE

RAHAT BATTI

GENÇ kadın, apartımanda, can sıkıntısından çatlıyordu. Evleneli beş seneyi geçtiği halde bir gün bile rahatsızlık hissetmemişti. Böyle her gün, her saat, hiç bir üzüntü çekmeden, hiç bir yoksulluğa düşmeden yaşamak tahammül edilir işkencelerden değildi.

Kocasının işleri yolunda idi. Çocuğu, dünyaya geldiği günden beri, dadılarla mürebbiyelerin elinde büyüyordu. Kendisinin bir dediği iki olmuyordu. Kavgasız, gürültüsüz geçen bir hayat... Leylâ buna bir sene dayandı, iki sene dişini sıktı, fakat artık bu kadar hareketsizlik canına tak etti.

O gün mutlaka bir hâdise çıkarmak istiyordu, hizmetçisini çağırdı:

— Akşam yemeğine mutlaka pisi balığı bulunacak demiştim, alındı mı?

— Aşçıbaşı sabah sabah Balıkpazarına koştu, topu topu bir kilo çıkmış, hemen aldı, getirdi.

Halbuki Leylâ, dünkü emrinin unutulacağını, unutulmasa bile imkânsızlık karşısında yerine getirilemiyeceğini sanıyordu. Bu ümidinin suya düşmesi onu büsbütün sinirlendirdi. Terzisi ile kavga etmek için telefona sarıldı:

— Gelecek hafta için söz verdiğiniz robu yarına yetiştirmenizi istiyorum, mümkün mü?

Leylâ, bu arzusuna terzinin itiraz edeceğinden, elinde bir çok işler olduğu için bir hafta sonra verilecek bir robu bir gün sonra yetiştirmek imkânı olmadığını ileri süreceğinden emindi. Fakat, ümidinin aksine, terzi hemen muvafakat cevabı verdi:

— Mümkündür, dedi. Varlık vergisi münasebetile birçok müşterilerimiz siparişlerini geri aldılar, epey zaman kazandık... Sizinkini hemen yetiştiririz!

Leylâ hiddetle telefonu kapattı. Artık dövüşmek için yalnız kocası kalıyordu. Bu sefer telefonla onu aradı:

— Can sıkıntısından çatlıyorum...

— Sinemaya git!

— Hepsini gördüm..

— Arkadaşlarından birinin çayı yok mu?

— Bu ayın çay davetleri bitti..

— Peki, ne istiyorsun ki, yapayım?

— Bana temiz bir yüzük al!

— Ben de şimdi kuyumcuyu aradım, bugün yüklü bir ihracat işi yaptığım için seviniyordum, bu sevincime seni de ortak etmek için hemen güzel bir yüzük ısmarladım!

Leylâ, çıldıracak hale gelmişti. Bereket versin, o sırada hizmetçi:

— Arkadaşınız bayan Selma geldi!

Diye haber verdi. İki eski dost, salonda hararetle öpüştüler. Leylâ, eski arkadaşına büyük sıkıntısını açtı:

— Bu böyle devam ederse beni mutlaka bir gün akıl hastanesinde bulacaksın!

Dedi. Selma, buna fevkalâde üzülür gibi göründü:

— Hakkın var, bir eğlence bulmalı, bir heyecan aramalı... Harp haberleri bile monoton olmıya başladı, her şey enteresanlığını kaybetti. Başımda geçimsiz bir koca ile üç haylâz çocuk olmasa ben bile sinir hastalığına uğrıyacağım!

Leylâ içini çekti:

— Ne bahtiyarsın!

— Bir bakıma evet, çünkü canım hiç sıkılmıyor, daha doğrusu sıkılmıya vakit bulamıyorum!

Leylâ ayağa kalktı:

— Kararımı verdim..

— Ne yapacaksın?

— Mademki üç haylâz çocu-

— Bu zavallı adam kim?
— Meşhur «Kılıbıklar» romanının muharriri!..

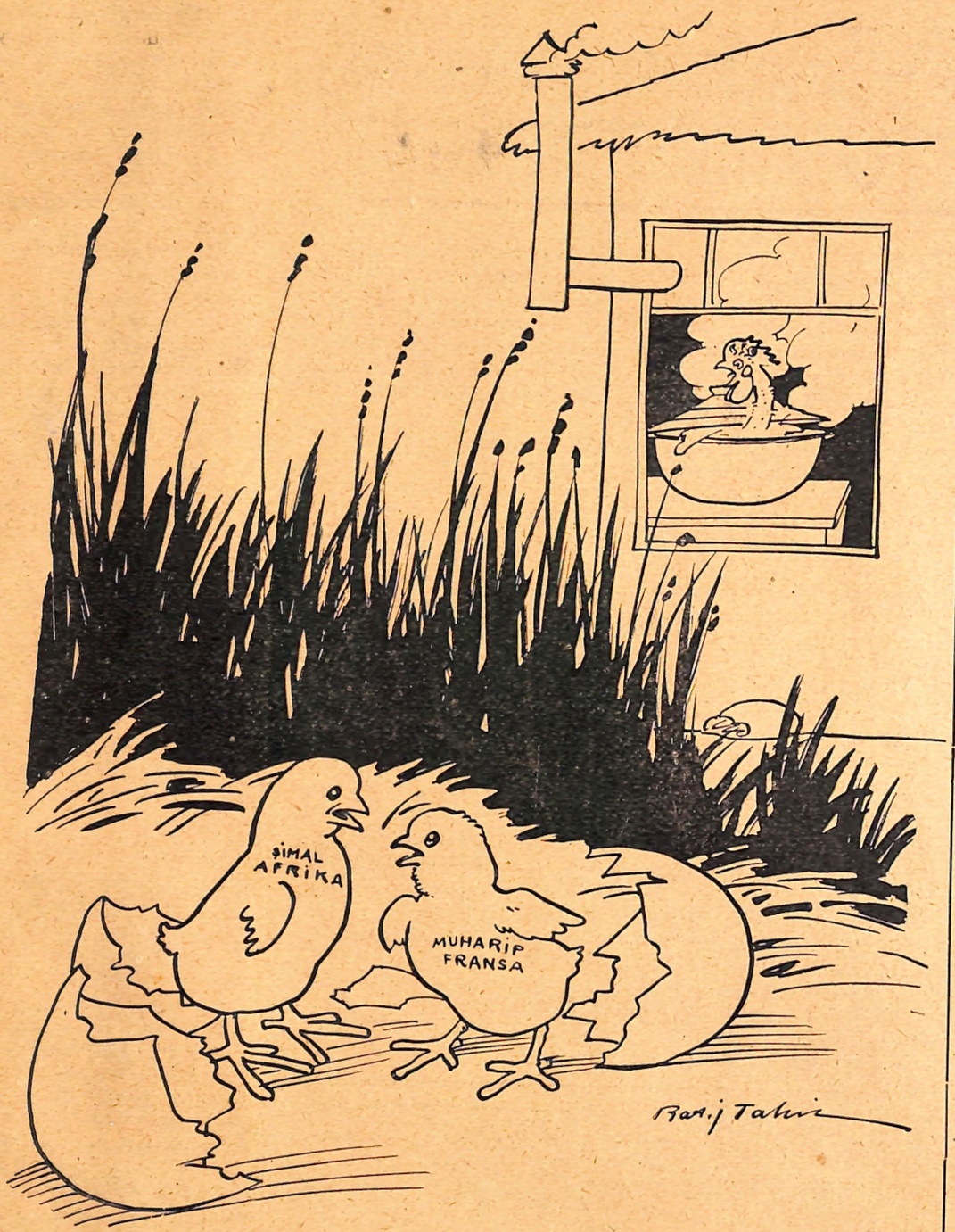

Fransa — Çok şükür, yumurtalar cılk çıkmadı!.

ğa şu anda malik olmıya imkân yok..

— Şüphesiz..

— Ve mademki kocamın huyunu değiştirip geçimsiz bir adam haline getirmek mümkün değil...

— Tabiî..

— Şu halde ben de can sıkıntımı gidermek için etrafımda pervane olan genç âşıklardan birini seçeceğim!

Selma, arkadaşının bu kararına hiç hayret etmedi:

— Fena fikir değil... Eğlenmiş olursun!

— Demek sen de düşündüklerimi doğru buluyorsun?

— Yalnız fikrini doğru bulmak değil, sana yerden göğe kadar da hak veriyorum!

— Ya!

— Şüphe mi ediyorsun? Ne yapsan hakkın... Mademki kararını verdin, ben de sana bildiklerimi açıkça söyliyeyim: Kocan için ne diyorlar, bilıyor musun?

— Ne diyorlar?

— Saliha ile iyiden iyiye anlaşmış, diyorlar!

— Emin misin?

— Ben sana işittiklerimi söylüyorum, buna emin olmak için meseleyi ciddî surette ele almak lâzım.

— Neden bunu şimdiye kadar haber vermedin?

— Çünkü bir ailenin saadetini gölgelemek istemedim, çünkü senin böyle bir aşk hayatına atılacağını bilmiyordum. Şimdi sen söyle bakalım: Âşıklarından hangisini seçeceksin? Fuadı mı, Suadı mı, Vedadı mı, Sedadı mı?

— Hiç birini!

— Demek başka biri daha var?

— Başka hiç kimse yok..

— Peki, öyle ise nasıl can sıkıntısını defedeceksin? Ne ile eğleneceksin?

Leylâ, gözlerinden kıvılcım, yanaklarından ateş fışkırarak cevap verdi:

— Verdiğin haberden sonra bende ne can sıkıntısı kaldı, ne de eğlence üzüntüsü. Şimdi heyecanlı bir meşgale buldum: kocamı o sümsük kadının elinden alıp tamamile kendime mal etmek meşguliyeti!

Papağan

ANKARA MEKTUBU
(2 nci sayfadan devam)

ve telvesinden de ancak fal bakmıya âşina olanlar, uydurabilenler mâna çıkarır da..

★

VAKTİ NASIL DOLDURSUNLAR:

Geçenlerde Bal Mahmut Ankaraya gelmişti. Bir mecliste sohbet ederlerken ajans saatinde radyo dinlediler. Fakat haberlerin çoğu bir evvelki serviste verilenlerdi; Mahmut, pek kısa bir hikâye anlattı:

— Bir genç heveskâr bir perdelik bir komedi yazıp pek meşhur bir üstada götürmüş ve okumasını ısrarla rica etmiş. Üstat da mecburen okumuş. Fakat pek kısa bulmuş ve gence; bunu oynamak on beş dakika sürer, pek kısa olur, on beş dakikalık kadar daha uzat demiş.

Genç dışarı çıkmış ve beş dakika sonra gelerek tamamladığını söylemiş. Eser şöyle bitiyordu: «Perde kapanmadan âşıkla maşuk bir şey konuşmadan karşı karşıya on beş dakika otururlar.»

Arkadaşlardan birisi dedi ki:

— Peki Mahmut, bundan ne çıkar?

— Yahu bizim radyonun üstüne olduğunu anlamadın mı? Eğer saat tamamlanmadan ajans biterse bizimkiler de ya eski ajansları tekrar ederler, yahut da konuşmadan karşı karşıya bir müddet otururlar işte...

Zaparta

— Çok devamsızsınız. Bir gelmiyor iki gün geliyorsu Memur — Ne yapayım dim. Her gün evde k canım sıkılıyor!..

Geminin Namusu

ROMAN: HİKMET FERİDUN

— 13 —

— Oo, bizim süvarinin hemen hemen her sahil şehrindeki barlarda tanıdıkları vardır.. diye gülümsedi.

Turgut bu sözlere bir nihayet vermek isterken cazbant başladı. İşte bu mükemmel bir fırsattı. Yıldıza sordu:

— Dans eder misiniz?

Genç kız:

— Tabiî... Hem de büyük bir hasretle... Ne zamandanberi dans ettiğim yoktu.

Açık terasın ortasına geldiler ve dans etmiye başladılar. Yıldız âdeta hayrette idi. Çünkü Turgut kaptan gayet iyi dans ediyordu.

— Afrika vapurunun aksi süvarisinin bukadar iyi dans edeceğini birisi bana söylemiş olsaydı inanmazdım.. dedi.

Kaptan gülümsedi, genç kız devam etti:

— Doğrusunu isterseniz gün geçtikçe ahlâksızlığım şu çılgın maceraya daha tatlı buluyorum. «ne iyi etmişim de böyle yapmışım!» diyorum.

Turgut onun güzel gözlerine bakarak sordu:

— Sahi mi? Halbuki nekadar da rahatsız olduğunuzu söylüyordunuz. Demek bu işten memnunsunuz.

— Evet, hayatımın en güzel macerası!..

Bundan sonra süvariye biraz daha sokuldu ve öylece dansa devam ettiler.

Kolkola masalarına döndükleri zaman Yıldızın gözleri saadet içinde ısıl ısıl yanıyordu. Yerlerine oturdukları halde hâlâ birbirlerinin kollarından çıkmayı akıl edememislerdi. Dirsekleri masaya dayalı olan kolları biraz evvelki gibi yine biribirine dolanıktı. Turgut garsona soğuk içkiler ısmarladı, hattâ Yıldızın önündeki dondurmayı itti:

— Cezavire gelen herkes biraz içer... Çünkü buranın üzümü ve şarabı meşhurdur.

Hakikaten bir müddet sonra garson, dövülmüş buz parçaları içinde iri taneli üzüm salkımlarını önlerine koydu.

Hamsi kaptan garsona sordu:

— Numaralar ne zaman başlıyacak?

Garson cevap verdi:

— On dakika sonra efendim.

Konuşma Turgut kaptanın bir telâş uyandırmıştı Masa arkadaşlarına:

— Artık kalksak.. dedi. Erkenden gemiye gidip yatalım. Sabahleyin de erken kalkarız. Biraz daha şehri gezeriz. Akşama doğru hareket edeceğiz..

Hamsi kaptanla Prenses buna şiddetle itiraz ettiler. Ne zamandanberi gemide tavuk gibi yatıyorlar, bol bol uyuyorlardı. Hattâ bu gece hiç uyumasalar ne icap ederdi ki? Hem bir müddet sonra numaralar başlıyacaktı. Hiç olmazsa onları göreceklerdi. Bilhassa Yıldız:

— Dünyada gitmem. Buradan fevkalâde hoşlandım!. diyordu.

Nihayet numaralar başladı. Köşedeki mor perde, renkli projektörlerin ışıkları arasında açıldı.

Yine melez güzeli, tıpkı kapıda rasgeldikleri gibi hain fakat pek güzel gözleri olan bir kadın sahnede göründü. Vücudu dikkati çekecek derecede güzeldi.

Şarkılar söyledi, dans etti, sonra sahneden indi. Projektörün ışığı onunla beraber yürüyordu. Daha doğrusu genç kadın daire şeklindeki bir ışık için de ilerliyordu.

Artist halkla şakalaşıyor, kiminin masasına bir çiçek bırakıyor, kiminin omuz başında şarkı söylüyordu. Onu bu memlekette çok sevdikleri anlaşılıyordu. Zira herkes genç kadının yaptığı her hareketi kendisine karşı bir kompliman addediyordu.

Kadın onların oturduğu masaya doğru yürüdü. Tam karşılarında durdu. Yüzünde hayret, hiddet, sevinç, ahbaplık gibi bir takım karışık manalar vardı.

Şarkısını söyliye söyliye çıplak kolunu uzattı. Turgudun kulak memesinden yakaladı. Genç adamın kulağının ucunu sipsivri tırnakları arasında tutarak kaptanın başını kendisine doğru çekti. Bundan sonra masanın üstünde, şamdanın içindeki mumu üfledi. Turgudun yüzünü kendisine doğru yaklaştırarak onu sağ yanağından öptü..

Ve yavaşça, ancak masada bulunanların, Hamsi kaptanın, Yıldızın, Turgudun işitebileceği bir tarzda:

— Güzel geceler!.. dedi. Sonra da ilâve etti:

— Biraz sonra geliyorum!...

Böyle söyliyerek uzaklaştı, tekrar sahneye döndü. Alkışlar arasında perde kapandı.

Müşteri — Elli liralık var. Ver üstünü...
Biletçi — İyi bakın bayım, sizde bozukluk olacak!..

Yıldız şaşkın Hamsi kaptana sordu:

— Bu kadın kimdir kuzum?

— Ona meşhur Deyzi derler. Külhanbeyliği, apaşlığı kendisine mahsus tatlılaştırmış bir kadındır. Gayet serseri ruhludur.

Hamsi kaptan gülümseyerek ilâve etti:

— Bizim süvari kendisini pek iyi tanır!

Turgut kaptan ise:

— Gidelim Allah aşkına buradan.. diyordu.

Fakat bu esnada biraz evvel dans eden kadının giymiş olduğu halde kendilerine doğru ilerlediğini farkettiler. Süvari ayağa kalkarak onun elin sıktı. Bereket versin ki, bu esnada cazbant yeniden başlamıştı.

Turgut Deyziyi masadaki arkadaşlarına takdim ettikten sonra artist kadına:

— İstersen dans edelim!.. dedi.

Bu suretle onu masadan uzaklaştırmak fikrinde idi. Deyzi dansı memnuniyetle kabul etti.

Onlar dans edilen yere doğru giderlerken Yıldız, bu garip ve esrarengiz bir cazibesi olan kadının Turguda:

— Geldiğine pek sevindim! dediğini işitti, ondan sonrasını duyamadı.

Kendilerini uzaktan görüyordu. Kadının dans ederken ona acayip bir şekilde sokulduğunu, gayet samimî bir tavırla kulağına bir şeyler söylediğini fark etti.

Hamsi kaptana sordu:

— Bu ne samimivet?!.

Hamsi kaptan bir sigara yakarak cevap verdi:

— Aralarından su sızmaz!.. Kaptanın talihi midir nedir? Hep de kıskanç kadınlara düşer... Bu kıskançlıktan yana Nanetten de baskındır..

Yıldız gülmiye çalışarak:

— Olur şey değil!.. dedi, her limanda bir sevgili!. Artık kaptan hakkında söylediklerinize inanacağım gelıyor. Bu hakikaten bir deniz kazanovası. Her sahil şehrinde kendisini yeni bir sevgili karşılıyor!..

Hamsi kaptan gülümsedi:

— Her limanda bir sevgili mi dediniz? Keşke yalnız bir tane olsaydı...

Yıldız bu sefer Hamsi kaptana sormadan onun paketinden bir sigara alıp yaktı. Lâkin henüz bir nefes çektikten sonra bu sigarayı tablaya bastırdı:

— Hiç de bukadar samimî bir tarzda ve bu derece biribirine sokularak dans edenleri görmedim!.. Tuhaf şey. Bakın, terasın hiç kimse olmıyan tarafına gidiyorlar. Sanki senelerdenberi biribirlerinin hasretini çeken iki sevgili bunlar. Yürü-

Çocuk KİTAPLARI

YEDİGÜN TARAFINDAN ÇIKARILAN 8 KİTAPLIK BU SERİYİ BAYİLERDEN VE KİTAPCILARDAN ARAYINIZ

1. Küçük Doktor
2. Hızır Reisin Oğlu
3. Yeşil Canavar
4. Attilâ Avrupada
5. Cesur Kaptan
6. Yılmazla Korkmaz
7. Üçler Kampı
8. Denizlerin Altında

HER KİTAP 10 KRŞ.

50 TÜRK BÜYÜĞÜ

Büyük fedakârlıklarla çok nefis bir surette tekrar tabedilen ELLİ TÜRK BÜYÜĞÜ Albümü satışa çıkarılmıştır. Kıymetli üstat İbrahim Alâettin Gövsa'nın kaleme aldığı ve ressam Münif Fehimin eşsiz güzel levhaları ile süslediği ELLİ TÜRK BÜYÜĞÜ, bu İkinci cihan harbindenberi çıkan en lüks ve en zengin eserdir. Her münevverin ve her mekteplinin her zaman istifade ile müracaat edebileceği bu eseri henüz kütüphanenize koymadı iseniz acele etmenizi tavsiye ederiz.

Elli güzel tablo ile ELLİ TÜRK BÜYÜĞÜNÜN hali tercümesini bir araya toplıyan yegâne eserdir. Tarih sırasile bu albümdeki Elli Türk büyüğünün isimlerini aşağıya dercediyoruz:

Attilâ, Farabi, Gazneli Mahmut, İbni Sina, Alp Aslan, Cengiz, Han, Celâlettin Rumî, Osman Gazi, Yunus Emre, Timurlenk, Yıldırım Beyazıt, Fatih sultan Mehmet, Hüseyin Baykara, Yavuz sultan Selim, Barbaros, Piri Reis, Turgut Reis, Fuzulî, Kanunî sultan Süleyman, Kılıç Ali Paşa, Mimar Sinan, Sokullu Mehmet Paşa, Bakî, Nef'î, Kâtip Çelebi, Köprülü Mehmet Paşa, Evliya Çelebi, Köprülü Fazıl Ahmet Paşa, Nabi, İbrahim Müteferrika, Nedim, Mütercim Âsım, Dede İsmail efendi, Büyük Reşit Paşa, Fuat Paşa, Âli Paşa, Ahmet Vefik Paşa, Mithat Paşa, Şinasi, Gazi Osman Paşa, Namık Kemal, Hamdi bey, Abdülhak Hâmit, Tevfik Fikret, Mehmet Akif, Ziya Gök Alp, Atatürk, İsmet İnönü, Fevzi Çakmak, ve Türk kahramanlığının timsali: Mehmetcik.

ELLİ TÜRK BÜYÜĞÜ siparişinizi bulunduğunuz şehirdeki YEDİGÜN bayiine, yahut da doğrudan doğruya İstanbulda Ankara caddesinde YEDİGÜN idarehanesi adresine posta havalesile sipariş edebilirsiniz.

Elli Türk Büyüğünün fiyatı ciltli olarak 150 kuruştur. Taşra siparişleri için posta ücreti tarafımıza aittir.

yünüz Hamsi kaptan. Bizim vücudumuz onları rahatsız etmesin!.. Gemiye dönelim, yahut başka yerleri gezelim!.

Hamsi kaptan giyinmesi için ona yardım etti. Turgutla Deyzi terastaki portakal fidanları arkasında kayboldukları için onları görmemişlerdi. Genç kadın, süvariyi âdeta sürüklüyordu.

Yıldız kendisini sokakta bulunca içinde bir ezinti hissetti. Hamsi kaptana:

— Hemen gemiye dönmek istemiyorum. Biraz gezelim, eğlenmek ihtiyacındayım. Hattâ bütün gemicilerin: «Cezayire gidelim de içelim!» diye hasretini çektikleri şaraptan bana içiriniz. Burada gezilecek, görülecek başka yerler yok mu?

Hamsi kaptan cevap verdi:

— Çok, pek çok.. Tekrar aşağı şehire inelim mi?

Şehire indiler, birçok yerleri dolaştılar. Lâkin pek eğlenemediler. Vapura döndükleri zaman gece yarısını geçiyordu. Hamsi kaptan nöbetçilere süvarinin dönüp dönmediğini sordu. Turğut kaptan daha gemiye gelmemişti. Hamsi, Yıldızı merdivenlerden çıkarırken güldü ve:

— O daha dönmez... Bu gece sabahcıdır!.. dedi.

Ertesi sabah Yıldız ancak onda uyandı. Giyindi, güverteye çıktı.

Hamsi kaptan bir aşağı bir yukarı dolaşıyordu. Duaaların da alaycı bir gülümseme vardı. Yıldızı görünce:

— Bizim süvari hâlâ meydanda yok... Bütün gece gemiye gelmedi, dedi..

Hamsi kaptan bundan sonra ilâve etti:

— Halbuki gemide hareket hazırlıkları yapmak zamanı geldi. Vakaa bizim süvari vazifesini katiyen ihmal etmez ama... Kadınlar da ona karada göz açtırmazlar...

Yıldız, elindeki zinciri döndürüyor, sesini çıkarmıyordu. Hamsi kaptan sözlerine şöyle devam etti:

— Bu seferimizde talihimiz hep limanlarda beklemekle açıldı. İskenderiyede kalkacağımız gün sizi bekledik. Burada da süvariyi!..

Nihayet Turgut kaptan öğleye doğru alı al, moru mor gedi. Mahcup, canı sıkılmış, hattâ biraz da hiddetlenmiş bir hali vardı. Buna rağmen Yıldıza karşı çok iyi davranmak istiyor gibiydi.

Fakat genç kız, gemiye ilk geldiği dargın, küstah, her şeye yüksekten bakan halini almıştı.

Eğer kendisi güvertede ise, Turgut kaptanı görür görmez aşağıya iniyordu. Aşağıda karşılaşırlarsa yukarı çıkıyordu.

Onunla hemen hemen hiç konuşmuyordu. Pek mecbur olursa kısacık cümlelerle işi hallediyordu.

Şimdi Prensesin yeni bir dostu vardı. Bu, taytaların en kuvvetlilerinden biri olan «Yengeç» ti. Bir ayağı topal ve yan yan yürüdüğü için ona bu adı takmışlardı.

— Arkası var —

Şık Bayana

ŞIK ŞAPKA

TAİSA'DA

Mod Taisa, İstiklâl Caddesi 99 Ankara Ap. 2ci kat.

NEOSTERİN

Ağız, burun, boğaz ve bademcikleri sıhhi bir tarzda temizler. Bu yollara giren nezle, anjinler, grip, kızıl, kızamık, difteri, kabakulak, menenjit.. ilâh hastalıklarda

NEOSTERIN

Pulverizasyon veya garğara şifaya yardım eder.

Böyle hastalar ile temasta bulunanları korur.

Eczanelerde reçetesiz satılır.

Karikatür

TOMBUL TEYZE MEBUS İNTİHABINA HAZIRLANIYOR:

Tombul Teyzenin kocası — İntihapta reyimi ben sana veririm karıcığım...

Tombul Teyze — Desene (Kocaeli) nden mebus olacağım!..

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Basıldığı yer: Yedigür Matbaası